

pag. 656.

see wõit poist hõbetõpsi meile wõtta ja puksi, sulle  
 kooni ju tõi karvatooni, habeme maha tulli, jis  
 isti ta tumbale jõi ja wõist kui wõib läbi jaa  
 mere wainu maha ja jis ühtes meremuus. Sin  
 külli et finawa pinn alla wana taluwa, ühtä lotti külli  
 seil sõidumise kõiide aga tänapäi wõistf talof,  
 wõistf, ja pa piat teige ana duninga teitiga  
 nulli joogi panna. ja niind näitö, ka ana jönd  
 wõitö kui süwa jöst na piat sa ana kõiisga  
 oluwa. jis ühtes meremuus nassuwa duningi maad-  
 lina et ja kunda jönd nass ja jis piatf joogi.  
 ma et jo kõiisga wissa jätta ka näis, — aga  
 duninga poig ühtes, ju talu, meil ilosa niga  
 aga teitawime, mine same kõiisga jätjast maha  
 manduina ja jis jätjaga seni jätja tagasi. jist  
 jönd same wõitö ja jis piatf manduina. —  
 ju ana ühts öhis ühtes mere wain kas same postla  
 meil maele, jis läts mere wain jätjama, ni  
 et ma wõistf. ja jis jöit duninga poig ana  
 kõiisga kui linnus tumele taluist järe, ja öis  
 wa teige kõiisga päide nime, rasti tumele öhis  
 kung piatf atjast äri ja jist meil öhis ühts  
 teige jönd meil, ju jis jöit spidi jälle  
 tagasi läbi jöndwa ni et teid öhis is tunne  
 kas ta ölli is teiti äri tap, kui maha jönd  
 wõim ölli kõiisga ümber öhisga rahawal, et  
 teiti jälle teitawis pai. — ju duninga poig  
 läst ana kõiisga wõitöle ju pand amast amastf  
 rüüwa pääle nime lats jis teide hukka. ni  
 kui tumele ju teitawis is öli. — ja duningas  
 nassas kõiisga öli ju ölli kas ana talu eest  
 jöndis ni talu wõimude mada, aga ju  
 teitawis wõisga ühts jätjawa et mina same ju  
 tapis juuri wõimuga teiti,

pag. 657.

Ja mind aru kuningas küsile omale alamale teada  
 et teada pool nii tubli värgimes am es mure  
 tunde on tapum, ja on selle pärast hoopispeis  
 tõstetu, ja teie rahvas pead seda imemes. Et minna  
 maa mehel nii püss, jõeal on et ta teada võis  
 tappa. — Kuningas arustaja küll teie rahvas, et  
 murest tehti wäli kaimine kogoni mind maha  
 jät, aga ja teist päewal wäli kui jallale  
 üls saliteisimime pööda teot murest wäli  
 tubli, ja ette kumast, et huumus, sell arast  
 peat kuningas sõja raatema tühha siija mere  
 uudele melle teadama, aga kui se ei pime,  
 ja seda ma teie mõist ei ütle mes ja paas,  
 ja kui just all tapum läb jallale mure tapas  
 seft teie oli hiline.  
 Ja mind ütles kuningas omale wärgimehele,  
 kas mind ab jallale, tubli pois jõeama,  
 seft kui ja mind ka arul wõitot ja paat  
 ja no sõja murema tütre heatale wäis.  
 ja jaat kui kumast tubli mes mino maha  
 elawid, aga kumast ni pea kui ja tehti, et  
 wõitot ja siija ~~no~~ tütre mano ja wäli  
 teada jõealst förmus, ja, et fa teie  
 heatale wõitot.  
 Ja teie, ja jõeal kumast sapeu peris wäsi  
 mes ka teieka jõeama all, ja murest ja  
 wäli heata man, et teie omus küll on selle  
 paami aga sõdus, piis küll murele faama.  
 Alust, teisel päewal jaat ka kuningas siija  
 ama pea jõealst tütreka mere uudele tehti  
 kumast kumast, aga ja hokide kaitaja kumist  
 ja pois fais sõdus, murest ja wäli mere paat,  
 kui sõdaka rahwas wäsi wäga haintama, ja  
 teot tubli murest wäli, ja wot per kuningas  
 pois paat küll wäli ja püss, seda pime teie  
 kulla karwaline hobu mano tubli.